

Til kapitel 8

Til § 31

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer delvist til § 5 i betænkningen og implementerer artikel 36 (1) i direktivet, idet direktivet for så vidt angår spillekasinoer gennemføres ved lov om spillekasinoer.

Efter den gældende hvidvasklov skal visse virksomheder, i det omfang de udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier, lade sig registrere hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen for at kunne drive denne form for virksomhed, jf. den gældende lovs § 1, stk. 4.

I overensstemmelse med artikel 36 (1) i direktivet foreslås det at udvide registreringspligten til også at omfatte følgende virksomheder og personer:

- virksomheder og personer, der erhvervsmæssigt udøver virksomhed med valutaveksling og
- udbydere af tjenesteydelser til virksomheder, jf. § 3, nr. 5.

Det er et krav for at udøve virksomheden, at virksomheden eller personen er registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Forslagets *stk. 2* gennemfører artikel 36 (2). Bestemmelsen regulerer de tilfælde, hvor en person eller virksomhed omfattet af *stk. 1* anmoder om at blive registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Det følger af bestemmelsen, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal vurdere, om personen, der skal registreres efter *stk. 1*, og om medlemmer af ledelsen og reelle ejere i virksomheder, der skal registreres efter *stk. 1*, opfylder kravet om »ikke at være dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet«. Det følger af forslaget til § 32, stk. 3, at de virksomheder og personer, der er omfattet af loven, skal give Erhvervs- og Selskabsstyrelsen de oplysninger, som er nødvendige for, at styrelsen kan vurdere, om loven overholdes. Dette gælder således også oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om betingelserne for at blive registreret efter *stk. 1* er opfyldt.

Henvisningen til § 78, stk. 2, i straffeloven, indebærer, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal foretage samme vurdering, som domstolene foretager i forbindelse med en rettighedsfrakendelsessag. Herudover indebærer henvisningen, at når Erhvervs- og Selskabsstyrelsen vurderer, at en person ikke opfylder kravene i bestemmelsen, tillægges vedkommende de rettigheder, der følger af straffelovens § 78, stk. 3. Dette indebærer blandt andet, at anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag, eller på

begæring af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal indbringe spørgsmålet om rettighedsfrakendelse for retten.

Stk. 3 finder anvendelse i de tilfælde, hvor en virksomhed er registreret efter *stk. 1*, og hvor der efterfølgende sker udskiftning af personer i den registrerede virksomheds ledelse eller blandt de reelle ejere.

Herudover finder bestemmelsen anvendelse, når en person eller virksomhed er blevet registreret efter *stk. 1*, og det efterfølgende viser sig at bero på en fejl, fordi den i *stk. 1* nævnte person eller medlemmer af ledelsen eller de reelle ejere af virksomheden nævnt i *stk. 1*, ikke opfylder kravene i *stk. 2*.

Hvis der, mens en virksomhed eller person er registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i medfør af *stk. 1*, rejses straffesag mod personer registreret i medfør af *stk. 1*, eller medlemmer af ledelsen eller reelle ejere af virksomheder registreret i medfør af *stk. 1*, for overtrædelse af straffeloven eller anden lovgivning, herunder den finansielle lovgivning, kan der under straffesagen nedlægges påstand om, at der skal ske frakendelse af den pågældendes persons rettighed til at udøve aktiviteten, jf. straffelovens § 79, stk. 2, jf. § 78.

Personer og virksomheder, der er nævnt i *stk. 1*, betragtes som selskaber og personer, der udøver hverv, som kræver særlig tilladelse i relation til straffelovens § 78, stk. 2.

De generelle straffeprocessuelle principper og almindelige retssikkerhedsmæssige hensyn taler for, at der så vidt muligt under straffesagen gøres endeligt op med, om en person eller virksomhed, der er registreret i medfør af *stk. 1*, fortsat kan være registreret. Den endelige afgørelse heraf skal således foretages under straffesagen.

Det betyder, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke kan afregistrere en person eller virksomhed som følge af et strafbart forhold, hvis domstolene under straffesagen ikke har truffet afgørelse om, at den pågældende ikke fortsat kan være registreret.

Heraf følger, at hvis der ikke nedlægges påstand om frakendelse/afregistrering under straffesagen, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke efterfølgende komme til det resultat, at registreringer skal fjernes.

I § 39 er der lavet en overgangsbestemmelse for de virksomheder og personer, der på tidspunktet for lovens ikrafttrædelse udøver virksomhed omfattet af § 1, stk. 1, nr. 11 og 17.

Overgangsbestemmelsen skal sikre, at loven ikke betyder, at disse virksomheder og personer ikke kan udøve den virksomhed, som de udøver på det tids-